

แนวคิดเบื้องต้น และอธิบายบายบทประพันธ์อีสานฟิวชั่น เพลง “Mr.TT”

Conceptual And Explanation Of Pieces "Mr.TT" E-san Fusion

วิเชษฐ์ สูดใจ / Wichet Suddai

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร / Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University, Thailand

E-mail: chet_blacknote@hotmail.com

ประวัติบทความ

ได้รับบทความ 19 มีนาคม 2562 แก้ไข 9 เมษายน 2562 ตอรับ 11 เมษายน 2562

บทคัดย่อ

เพลง มีสเตอร์ ที่ที่ ผู้วิจัยได้นำทำนองเพลงปู่ปาหลานมาศึกษาและเลือกกลุ่มจังหวะที่น่าสนใจมาใช้เป็นโมทีฟสั้นๆในการประพันธ์เพลง และมีการนำมาสร้างเป็นจังหวะแบบดนตรีฟังก์ บทเพลงเล่นอยู่บนจังหวะชัฟเฟิล ซึ่งเป็นลักษณะของดนตรีบลูส์ และดนตรีอีสานก็มีลักษณะคล้ายกันคือมีความเป็นชัฟเฟิลเช่นกัน โครงสร้างบทเพลงเป็นอิสระคือไม่มีการซ้ำท่อนวิธีการประพันธ์ มีการนำโมทีฟในท่อนแรกมาขยายต่อหรือมาพัฒนาดัดแปลงเพื่อสร้างท่อนต่อไป มีการนำแนวคิดเรื่องการ “เกริ่น” ในดนตรีอีสานมาใช้ในการอินโทร หรือเกริ่นก่อนจะเข้าเพลง เป็นการเล่นที่ไม่อยู่ในจังหวะที่ตายตัว เป็นการลื่นไหลของผู้บรรเลงตามแต่อารมณ์ ลักษณะเช่นนี้พบมากในดนตรีอีสานการร้องเล่นหมอลำ ในท่อนสุดท้ายของบทเพลงมีการสร้างแนวทำนองใหม่โดยการนำเอาเลขปีเกิดของนายทองใส ทิษณน คือ ค.ศ.1947 มาแปลงเป็นลำดับโน้ต และนำเอาตัวเลขที่ได้จากจำนวนอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านในจังหวัดอุบลราชธานีมาเป็นตัวเลือกในการสร้างกลุ่มรูปแบบจังหวะ

คำสำคัญ: อีสานฟิวชั่น, อีสานโมเดิร์นมิวสิก, มีสเตอร์ ที่ที่

Abstract

“Mr.TT”, the researcher adapt the melody of “Pu-Pa-Lan” to study and choose interesting rhythmic pattern to use as short motive to write song and to create rhythmic as funk music. The song was play on shuffle rhythmic which was blue music's character and E-san modern music had similar character that was shuffle. Song form was independent that means there was not repeat. The writing had adapt motive in first part to continue or to develop for creating new part. There was adaptation of “Grien” concept in E-san modern music to use as intro or Grien to lead to song. It was not fix rhythmic because it would flow as player emotion. This characteristic mostly found in E-san music (Mor-Lam). In the last part of song, there was creating new melody by adapting birthday number of Mr. Tongsai Taptanon that was 1947 to apply in notes sequence and using number from number of district, sub-district and village in Ubon Ratchatani to be choices in building group of rhythmic patter.

Keywords: E-san Fusion, E-san Modern Music, Mr.TT

บทนำ

ปัจจุบันมีนักประพันธ์ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติประพันธ์เพลงร่วมสมัยเพื่อใช้สำหรับบรรเลงเครื่องดนตรีตะวันตกร่วมกับเครื่องดนตรีไทย หรือมีการนำทำนองเพลงไทยเดิมมาเรียบเรียงใหม่สำหรับบรรเลงด้วยวงออร์เคสตรา ซึ่งสร้างความ

แปลกใหม่ และดึงดูดผู้ฟังกลุ่มใหม่ให้หันมาสนใจดนตรีร่วมสมัยมากขึ้น ดังเช่นผลงานสร้างสรรค์ชุด “เปียโนคอนแชร์โตแห่งสยาม” ที่ประพันธ์โดยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร เป็นบทประพันธ์เพลงที่นำแนวเดี่ยวเปียโนในเพลงไทยของพันเอกชูชาติ พิทักษากร ทั้งชุดมาเป็นหลักในการประพันธ์เพลงชุดใหม่ ในรูปแบบของเปียโนคอนแชร์โตหรือเปียโนบรรเลงประชันกับวงดุริยางค์ซึ่งในที่นี้จะเป็นวงเครื่องสาย ประกอบด้วยนักดนตรีประมาณ 50 คน โดยสร้างสรรค์ผลงานให้ยิ่งใหญ่บนพื้นฐานของวิชาการสามารถอธิบายเชิงทฤษฎี และเชิงสุนทรียศาสตร์ได้ทุกขั้นตอน นอกจากนี้ยังมีบทผลงานสร้างสรรค์ชุด “มิติแห่งอากาศธาตุ” บทประพันธ์เพลง 20 บท สำหรับเปียโนประพันธ์โดยรองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกูลอัน โดยมีหลักการและเหตุผลเบื้องต้นของผู้ประพันธ์คือต้องการสร้างองค์ความรู้ด้านการประพันธ์เพลงและการวิเคราะห์เพลง

การประพันธ์เพลงโดยใช้หลักการทางดนตรีที่ผสมผสานระหว่างดนตรีสองวัฒนธรรมจะทำให้เกิดการพัฒนางานดนตรีร่วมสมัยไทยวิรัชติ เปรมานนท์ (2537: 13) กล่าวว่าดนตรีไทยร่วมสมัยอาจเป็นรูปแบบของดนตรีเพียงอย่างเดียวของไทยที่จะสามารถพัฒนาคุณสมบัติและคุณภาพขึ้นไปทัดเทียมหรือนำหน้าดนตรีสากลประเภทอื่น ๆ ได้ในเหตุผลและหลักการ 2 ประการคือ

1. ความก้าวหน้าด้านทฤษฎี เทคนิคของการประพันธ์และเทคโนโลยีที่ใช้ในการประพันธ์
2. การสื่อสารและความเข้าใจของผู้ฟัง ซึ่งเป็นไปได้ง่ายและดีกว่าแบบเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ด้านดนตรีมาพอสมควรไม่ว่าประเภทใด จากข้อนี้จะสังเกตได้ว่าชาวต่างชาติจะเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของดนตรีประเภทนั้นมากกว่าคนไทยเอง

แม้จะมีบทประพันธ์ในลักษณะดังกล่าวเพิ่มขึ้นแต่ผู้วิจัยเห็นว่าการเขียนบทประพันธ์สำหรับบรรเลงร่วมกันระหว่างเครื่องดนตรีตะวันตกและเครื่องดนตรีท้องถิ่นยังพบได้ไม่มาก อีกทั้งในผู้ประพันธ์มิได้อธิบายแนวความคิดด้านการประพันธ์เพลงในแง่ของงานวิชาการดนตรีมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความขาดแคลนดังกล่าวจึงต้องการที่จะประพันธ์บทเพลงขึ้นมาใหม่สำหรับใช้บรรเลงร่วมกันระหว่างกีตาร์ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีตะวันตกกับพิณที่เป็นเครื่องดนตรีทางภาคอีสาน ในผลงานสร้างสรรค์บทประพันธ์ชุด อีสานพิวชน เพลง “Mr.TT” เพื่อประโยชน์ด้านวิชาการดนตรีและเพื่อให้ผู้ฟังได้ประสบการณ์ และสุนทรีย์ะในการฟังดนตรีรูปแบบใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างบทประพันธ์ มีสเตอร์ ที่ที่ สำหรับการบรรเลงกีตาร์ร่วมกับพิณ
2. เพื่อให้ได้มาซึ่งเทคนิคการบรรเลงกีตาร์และพิณในรูปแบบใหม่
3. เพื่อเผยแพร่บทเพลง มีสเตอร์ ที่ที่

วรรณกรรม และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีดนตรี

วิรัชติ เปรมานนท์ (2537: 1-14) ได้จำแนกประเภทของดนตรีร่วมสมัยโดยจำแนกตามลักษณะวิธีของประพันธ์ได้ 4 ประเภท สรุปได้ดังนี้

1. การนำทำนองเพลงไทยมาเรียบเรียงเสียงประสานและแนวบรรเลงใหม่ โดยใช้หลักการและเครื่องดนตรีสากล
2. การนำทำนองเพลงไทยมาเรียบเรียงเสียงประสานด้วยหลักการของดนตรีตะวันตก
3. การนำหลักการและสำเนียงพื้นฐานของเพลงไทยมาเป็นโครงสร้างหลักในการประพันธ์
4. การนำหลักการและวิธีการต่างๆ มาผสมผสาน

ประสิทธิ์ เลี้ยวสิริพงศ์ (2539: 251-252) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของดนตรีพิวชน 3 ประการคือ

1. ใช้เครื่องดนตรี 2 ประเภทละกัน คือ เครื่องดนตรีไฟฟ้าที่ก้าวหน้าด้วยเทคโนโลยีของการขยายเสียงอย่างเต็มที่ กับประเภทที่มีเสียงดนตรีแท้ในตัวซึ่งเรียกว่า อคูสติค ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดนตรีแจ๊สมาก่อน

2. เครื่องคีย์บอร์ดมีทั้งเปียโนและซินธิไซเซอร์ซึ่งบางที่ใช้ถึง 4-5 หลังเพื่อใช้เลียนเสียงเครื่องดนตรีอื่นๆซึ่งไม่ได้ใช้ในวงดนตรี

3. กระสวนของลีลาจังหวะเน้นลีลาของร็อกเป็นหลัก และนิยมนำเครื่องจังหวะลาตินมาใช้ร่วมวงด้วย เช่น กรับ เกระระ ตองกา บองโก และกระพรวนแบบต่างๆ (อ้างอิงจากเบกิว และเดมอร์รี่ 1984:225-226)

ลักษณะบันไดเสียงของดนตรีพื้นบ้าน

เทพวีนัส บุระคำ (2561) ได้กล่าวถึงลักษณะของบันไดเสียงของดนตรีอีสานสรุปได้ดังนี้ ลายใหญ่คือลายที่มีระบบเสียงแบบไมเนอร์ (minor) หากแทนที่โซ่อยู่ในคีย์ C ระบบเสียงของลายใหญ่ก็จะประกอบไปด้วยตัวโน้ต ลา ที โด เร มี ฟา ซอล (A B C D E F G) คือเป็นบันไดเสียงที่เป็นเครือญาติ (Relative) กับบันไดเสียง C major นั่นเอง

ลายน้อยคือลายที่จัดอยู่ในกลุ่มเสียงแบบ dorian mode หากแทนที่โซ่อยู่ในคีย์ C ลายน้อยจะประกอบไปด้วยโน้ตตัว เร มี ฟา ซอล ลา ที โด (D E F G A B C)

ลายสุดสะแนน คือรายที่จัดอยู่ในกลุ่มเสียงแบบ mixolydian mode ซึ่งประกอบไปด้วยโน้ตตัว ซอล ลา ที โด เร มี ฟา (G A B C D E F) แต่ก็นิยมเล่นกันในลักษณะของการใช้ Note เพียง 5 ตัวด้วยเช่นกันซึ่งโน้ต ที่ใช้ได้แก่ ซอล ลา โด เร มี (G A C D E)

การตั้งสายพิณ

อาทิตย์ คำหงส์ศา (2561) ได้กล่าวถึงการตั้งสายของพิณไว้ดังนี้ พิณที่ใช้ในปัจจุบันมีตั้งแต่พิณ 2 สาย 3 สายจนถึง 4 สายซึ่งก็จะมีวิธีการตั้งสายแตกต่างกันไปรวมทั้งการวางเฟรตแตกต่างกันไปตามความถนัดและความต้องการของมือพิณแต่ละคน

การตั้งสายพิณแบบ 2 สาย

	สาย 1(สูง)	สาย 2(ต่ำ)	
แบบที่ 1	E	D	มีระยะห่างเป็นขัณฑ์ 2
แบบที่ 2	E	B	มีระยะห่างเป็นขัณฑ์ 4
แบบที่ 3	E	A	มีระยะห่างเป็นขัณฑ์ 5
แบบที่ 4	E	E	มีระยะห่างเป็นขัณฑ์ 1

ซึ่งการตั้งสายในแต่ละแบบก็มีความเหมาะสมกับบทเพลงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บรรเลงเป็นสำคัญ

การตั้งสายพิณ 3 สาย

	สาย 1	สาย 2	สาย 3
แบบที่ 1	E	A	A
แบบที่ 2	E	A	E
แบบที่ 3	E	B	E

การตั้งสายพิณแบบ 4 สาย

	สาย 1	สาย 2	สาย 3	สาย 4
แบบที่ 1	E	A	E	A
แบบที่ 2	E	B	E	B

จากการทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการประพันธ์ดังนี้ การเลือกใช้นับโน้ตเสียงที่เป็นเอกลักษณ์ของดนตรีอีสาน จังหวะของดนตรีอีสานผสมผสานกับดนตรีของตะวันตก การใช้ทฤษฎีเสียงประสานของดนตรีตะวันตก ความกลมกลืนกับลักษณะของเครื่องดนตรี การเลือกใช้เทคนิคของเครื่องดนตรี

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยเรื่อง ผลงานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง มิสเตอร์ ทิท “อีสานพิวชน” สำหรับบรรเลงกีตาร์ร่วมกับพิณ ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลโดยแบ่งเป็นการเก็บข้อมูลด้านเนื้อหาจากเอกสารหนังสือ บทเพลง ตำราสิ่งพิมพ์ งานวิจัย อินเทอร์เน็ต และเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นรวบรวมข้อมูล

ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยรวบรวมและศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพลงอีสาน หมอลำ พิณอีสาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

เตรียมหัวข้อที่จะสัมภาษณ์ครูเพลงพิณของอีสาน นายทองใส ทับถนุน นายอาทิตย์ คำหงษ์ศา และนายเทพวินัส บุระคำ โดยสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ทางด้านบันไดเสียง เทคนิคการบรรเลงพิณ และบทเพลงบรรเลงพิณ

เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

ซึ่งการรวบรวมข้อมูลทั้งหลายเหล่านี้ได้ใช้อุปกรณ์ในการจัดเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แบบบันทึกการสัมภาษณ์
2. กล้องบันทึกภาพนิ่ง ระบบดิจิทัล
3. เครื่องบันทึกเสียง
4. กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว

การเก็บข้อมูลภาคสนาม

รวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการบรรเลงพิณ เทคนิคต่างๆ บันไดเสียง ลักษณะของพิณแต่ละประเภท ลักษณะทางดนตรีของภาคอีสาน หมอลำเพลิน หมอลำซิ่ง หมอลำหมู และแนวทำนองอื่นๆ ของดนตรีอีสาน

การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นศึกษาข้อมูล

- 1.1 ศึกษา และเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลงกีตาร์ และทฤษฎีในการประพันธ์เพลงร่วมสมัย
- 1.2 ศึกษา และเรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลงพิณ และลักษณะทางดนตรีของภาคอีสาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์องค์ประกอบโดยรวมของดนตรีอีสาน ประเภทของวงดนตรี แนวทำนองต่างๆ เพื่อหาความแตกต่างด้านบันไดเสียง จังหวะ วิเคราะห์วิธีการบรรเลงพิณในบทเพลงต่างๆ เพื่อหาเทคนิคที่นำมาปรับใช้กับการบรรเลงกีตาร์

3. ขั้นตอนการประพันธ์เพลง

- 3.1 เรียบเรียงดนตรีตามขั้นตอนการคัดเลือกลักษณะทางดนตรีอีสานที่สามารถนำมาประยุกต์และดัดแปลงให้เหมาะสมกับดนตรีตะวันตก โดยมีกีตาร์และพิณเป็นตัวดำเนินทำนองหลัก
- 3.2 บันทึกเสียงบทเพลง โดยใช้เครื่องดนตรีให้เหมาะสมกับบทเพลง
- 3.3 เรียบเรียงโน้ตบทเพลง แนวคิดเบื้องต้นในการประพันธ์เพลง อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์

4. ขั้นสรุป

สร้างบทประพันธ์ มิสเตอร์ ทิท สำหรับการบรรเลงกีตาร์ร่วมกับพิณ ด้วยเทคนิคการบรรเลงกีตาร์และพิณในรูปแบบใหม่ จากนั้นบันทึกเสียงตัดต่อวีโอโอออกเผยแพร่บทเพลง มิสเตอร์ ทิท และนำเสนอผลงานจากการศึกษาค้นคว้าในรูปแบบของบทความวิจัย

ผลการวิจัย

แนวคิดในการประพันธ์เพลง Mr. TT

พิณเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยม และมีนักเล่นพิณอยู่มากมายในภาคอีสานแต่ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นครูพิณของนักเล่นพิณทั้งหลาย และเป็นผู้บุกเบิกเพลงพิณให้เป็นที่รู้จักและเป็นที่นิยม อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในแวดวงนักดนตรีพื้นบ้านนั่นก็คือครูเพลงที่ชื่อ ทองใส ทับถนน และบทเพลงที่เป็นที่พูดถึงกันมากโดยเฉพาะนักเล่นพิณ ก็คือเพลง “ปู่ป่าหลาน” ซึ่งเป็นเพลงที่สร้างชื่อเสียงให้กับนายทองใส ทับถนน จนเรียกได้ว่าเป็นบทเพลงประจำตัวและเป็นบทเพลงที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนายทองใส ทับถนน ได้อย่างชัดเจน

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำบทเพลงปู่ป่าหลานซึ่งนับเป็นเพลงเอกของนักเล่นพิณทั้งหลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลงมิสเตอร์ทีที (TT) ซึ่ง T 2 ตัวก็มีที่มาจากชื่อ T ตัวแรกเป็นตัวนำหน้าของคำว่าทองใส (Thongsai) ที่ตัว T ตัวที่ 2 ก็เป็นนามสกุลที่ขึ้นต้นด้วยตัว T นั่นก็คือทับถนน (Thabthanon) นั่นเอง

แนวคิดเรื่องจังหวะ

แนวคิดเรื่องจังหวะผู้วิจัยได้นำทำนองเพลงปู่ป่าหลานมาศึกษาและเลือกกลุ่มจังหวะที่น่าสนใจมาใช้เป็นโมทีฟสั้นๆ ในการประพันธ์เพลง ดังตัวอย่างที่ 1 โดยมีการนำมาดัดแปลงสร้างเป็นจังหวะแบบดนตรีฟังก์ (Funk) ซึ่งบรรเลงด้วยเบสดังตัวอย่างที่ 2

ดังตัวอย่าง 1 โมทีฟจากเพลง ปู่ป่าหลาน

ดังตัวอย่าง 2 ทำนองเบสจากเพลง

บทเพลงเล่นอยู่บนจังหวะชัฟเฟิล (shuffle) ซึ่งเป็นลักษณะของดนตรีบลูส์ ดังตัวอย่างที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะจังหวะของดนตรีอีสานก็มีลักษณะคล้ายกันคือมีความเป็นชัฟเฟิลเช่นกัน ดังนั้นเพลงนี้ทั้งเพลงจึงเล่นอยู่ในจังหวะแบบชัฟเฟิลเป็นหลัก

ตัวอย่างที่ 3 จังหวะชัฟเฟิล

แนวคิดเรื่องโครงสร้างเพลง

ผู้วิจัยต้องการให้โครงสร้างเพลงนี้เป็นอิสระคือไม่มีการซ้ำท่อนวิธีการประพันธ์คือค่อยๆ แต่งต่อเนื่องกันไปทีละท่อน โดยอาจมีการนำโมทีฟในท่อนแรกมาขยายต่อหรือมาพัฒนาดัดแปลงเพื่อสร้างท่อนต่อไป นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้แนวคิดเรื่องการเกริ่นในดนตรีอีสานมาใช้ในเพลงอีกด้วย การเกริ่นเป็นการอินโทร (intro) หรือเกริ่นก่อนจะเข้าเพลง อาจเล่นไม่อยู่ในจังหวะที่ตายตัว เป็นการสั่นไหวของผู้ร้องหรือผู้บรรเลงตามแต่อารมณ์ พบมากในดนตรีอีสานการร้องเล่นหมอลำ บทเพลงมีความยาว 5.32 นาที

$\text{♩} = 110$

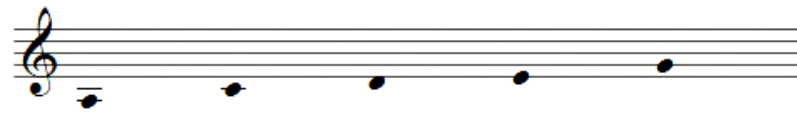
บทเพลง TT มีท่อนเพลงดังนี้

เกริ่น (Intro)	ฟังก์ (Funk)	ด้นสด(Improvisation)	ท่อนจบ
ห้องที่ 1-30	ห้องที่ 31-46	ห้องที่ 47-88	ห้องที่ 89-118

แนวคิดเรื่องบันไดเสียง

แนวทำนองหลักอยู่ในบันไดเสียงไมเนอร์เพนทาโทนิค และ A dorian mode

ดังตัวอย่างที่ 4 บันไดเสียง A ไมเนอร์เพนทาโทนิค

ดังตัวอย่างที่ 5 A dorian mode

แต่ในท่อนอิมโพรไวส์เซชัน ผู้บรรเลงต้องบรรเลงโดยใช้บันไดเสียงแบบเมเจอร์ เพื่อให้เข้ากับทางคอร์ดแบบเมเจอร์ ในท่อนสุดท้ายของบทเพลงมีการสร้างแนวทำนองโดยการนำเอาเลขปีเกิดของนายทองใสทัทธนนคือ ค.ศ.1947 มาแปลงเป็นลำดับโน้ต โดยวิธีการดังนี้

ลำดับเลข	ลำดับโน้ต	โน้ตที่ได้จากปีเกิด 1947
1	C	C
2	D	
3	E	
4	F	F
5	G	
6	A	
7	B	B
8	C	
9	D	D
10	E	
11	F	
12	G	
13	A	

โน้ตที่ได้คือ C F B D ตามลำดับ ซึ่งจะเป็นโน้ตหลักของท่อนสุดท้าย แต่เนื่องจากพินไม่มีโน้ต F และ D ผู้วิจัยจึงให้พินเล่นแนวทำนองประสานเป็นขั้นคู่ดังนี้

กีตาร์	พิน	ขั้นคู่
C	E	3 major
F	A	3 major
B	D	3 minor

พินเล่นต่ำลงมา 1 ช่วงเสียง (octave) ซึ่งก็คือการพลิกกลับเป็นขั้นคู่ 6 นั่นเอง และจากโน้ตที่ได้มานี้เองก็นำมาพิจารณานำไปสร้างคอร์ด ซึ่งคอร์ดที่ได้คือคอร์ด Dm13 มาจาก D(1) F(3) C(7) B(13)

ตัวอย่างที่ 6 คอร์ด Dm13

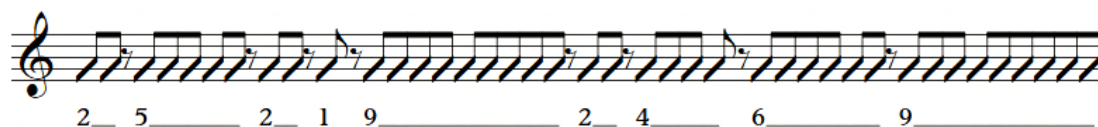
ครูทองใส เกิดที่จังหวัดอุบลราชธานีผู้วิจัยจึงนำเอาตัวเลขที่ได้จากจำนวนอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านในจังหวัดอุบลมาเป็นตัวเลือกในการสร้างรูปแบบจังหวะ ตัวเลขที่ได้คือ 25 อำเภอ 219 ตำบล 2469 หมู่บ้าน

25-219-2469

วิธีการสร้างรูปแบบจังหวะจากตัวเลขมีวิธีการดังนี้

กำหนดให้จังหวะเป็นโน้ตตัวเข้บิตหนึ่งชั้น และตัวเลขคือกลุ่มโน้ต การแบ่งกลุ่มโน้ตทำโดยการหยุดด้วยเครื่องหมายหยุดเข้บิตหนึ่งชั้น จะได้รูปแบบจังหวะดังตัวอย่างที่ 7

ตัวอย่างที่ 7

จากนั้นนำโน้ตที่ได้จากปีเกิด (C, F, B, D) มาเล่นกับรูปแบบจังหวะที่ได้จากจังหวัดอุบล มีการเล่นประสานกันของพินและกีตาร์ในท่อนสุดท้าย คือในท่อนที่ 89-118 ดังตัวอย่างที่ 8

ตัวอย่างที่ 8 การเล่นประสานกันของพินและกีตาร์

แนวคิดเรื่องคอร์ดและเสียงประสาน

คอร์ดที่ใช้มีคอร์ดในลักษณะไมเนอร์และคอร์ดประเภทเมเจอร์ ตัวอย่างที่ 9 และ 10

ตัวอย่างที่ 9 คอร์ดในท่อนแรก

ตัวอย่างที่ 10 คอร์ดในท่อนอิมโพรไวส์เซชัน

อภิปรายผลการวิจัย

พินและกีตาร์ต่างก็เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสาย และใช้วิธีการบรรเลงด้วยการดีดเป็นหลัก จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของสำเนียงการบรรเลง และเอกลักษณ์ของผู้บรรเลง พินที่ใช้ในปัจจุบันมีตั้งแต่พิน 2 สาย 3 สายจนถึง 4 สาย ซึ่งก็จะมีวิธีการตั้งสายแตกต่างกันไปรวมทั้งการวางเฟรตแตกต่างกันไปตามความถนัดและความต้องการของมือพินแต่ละคน ลักษณะของดนตรีอีสานพบว่าสัมผัสเสียงของบทเพลงต่างๆ อยู่ในบันไดเสียงไมเนอร์ แต่ก็มีบันไดเสียงอื่นด้วยเช่นกัน เช่น กลุ่มเสียงเพนทาโทนิค (pentatonic) บันไดเสียงแบบไดอาโทนิค (diatonic) เพลงมิสเตอร์ที่ 1 ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจมาจากบทเพลงพินปู่ย่าหลาน โดยได้นำโมทีฟจากบทเพลงดังกล่าวมาพัฒนาเป็นจังหวะและทำนอง บทเพลงได้เปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงพินและกีตาร์ได้แสดงทักษะและความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของนักดนตรีได้อย่างเต็มที่ และในท่อนสุดท้ายของบทเพลงยังได้นำตัวเลขที่เกี่ยวข้องกับครุพัฒนาพัฒนาเป็นทำนองและจังหวะในท่อนสุดท้ายเพื่อให้ได้แนวทำนองที่แปลกใหม่

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลงานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง“อีสานพิวชั่น”สำหรับบรรเลงกีตาร์ร่วมกับพิน มีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

- 1 การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ มีการเก็บข้อมูลและนำมาเป็นองค์ความรู้ในการประพันธ์เพลงที่มีการผสมผสานระหว่างสองวัฒนธรรม ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไปอาจทำการศึกษาวัฒนธรรมดนตรีในชุมชนอื่น ๆ หรือดนตรีในกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อนำมาผสมผสานเป็นงานสร้างสรรค์ขั้นต่อไป
- 2 การวิจัยในครั้งนี้ได้ประพันธ์เพลงขึ้นมาใหม่จำนวนสองเพลง มีการบันทึกเสียงเผยแพร่ทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ และมีการบรรเลงสดต่อหน้าสาธารณะ นอกจากนี้แล้วจะต้องมีการเผยแพร่โน้ตเพลงเพื่อให้วงดนตรีหรือบุคคลที่สนใจสามารถนำบทเพลงไปถ่ายทอดหรือบรรเลงในโอกาสต่างๆได้ตามสมควร

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. 2553. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพวินัส บุระคำ. 2561. นักเรียบเรียงดนตรีลูกทุ่งหมอลำ, สัมภาษณ์.
- ประสิทธิ์ เลี้ยวศิริพงศ์. 2539. ประวัติดนตรีแจซ. เชียงใหม่: เคล็ดไทย.
- วิบูลย์ ตระกูลอุ้น. 2559. มิติแห่งอากาศธาตุ บทประพันธ์เพลง 20 บท สำหรับเปียโน. กรุงเทพฯ: ธนาเพชร.

วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา I ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2562)

วีระชาติ เปรมานนท์. 2537. **ปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัยไทย**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาทิตย์ คำหงส์ศา. 2561. อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, **สัมภาษณ์**.